

Samen kerken.....

Schuldgevoel.

Ze heeft wel wat losgemaakt , onze minister Bussemaker , met haar opmerking over 'schuldgevoel'. Als ik het goed begrepen heb , was de redenering : Moeders , die werken hebben vaak een schuldgevoel tegenover hun kinderen , omdat ze er niet altijd voor hen zijn.... Maar moeders die níet werken , zouden een schuldgevoel moeten hebben tegenover de samenleving , die immers zoveel in hun opleiding heeft geïnvesteerd en daar niets van terugziet....

Ik zal me niet mengen in het wespennest van de discussie , die deze opmerking van de minister heeft losgemaakt,al kan ik het bijna niet laten.....Maar ik ben een man en je moet je plaats weten...!

Wél constateer ik dat – linksom of rechtsom – schuldgevoel onontkoombaar lijkt te zijn . Je moet alleen de juiste reden voor je schuldgevoel kiezen....

En dat maakt de tegenspreker in mij wakker!

Want mijn wijze leermeester zei daarover : Schuldgevoelens zijn nutteloos.

En : Schuldgevoelens zijn een motor voor verkeerd gedrag.

Dat is andere taal

Daar ben je even stil van.....dat was ik tenminste wél.....

Het gaat erom, dat schuldgevoelens meestal nogal vaag zijn , voortkomend uit allerlei levensregels die ooit je geweten ingeschoven zijn door anderen en doorzeuren op de achtergrond, nauwelijks bewust , onuitgesproken , niet gedééld...En daarom ondermijnend voor je zelfrespect , keuzevrijheid en levensblijheid . Je wordt er chagrijnig van...en dat heeft nog nooit wat opgelost....

De ándere weg : Maak heldere keuzen , zie de consequenties onder ogen , aanvaard ze en ga er verstandig mee om. Wees duidelijk voor jezelf en voor de ander. En bedenk : Je kan altijd ánders , als een weg niet begaanbaar blijkt . Jij bent vrij. Wees dan ook vrij.

Een beetje wonderlijk om dit te beweren in deze rubriek van de Raad van Kerken ! Want juist de kerken hebben de naam altijd en eeuwig de mond vol te hebben van zonde en schuld en wat niet al. Schuldgevoel – dat loop je pas goed op in de kerk.....

Ik kan moeilijk ontkennen dat het heel vaak zo heeft gewerkt.

Al ben ik er diep van overtuigd dat , juist vanuit het Evangelie , die begrippen nooit het laatste woord kunnen zijn , maar de opmaat voor woorden met ruimte , genade ,nieuw bestaan.

Zeker na Pinksteren , het feest van de Eeuwige , die zijn schepselen nieuw leven inblaast , geldt:

Waar de adem van de Eeuwige gevoeld wordt , gaan mensen op hun voeten staan,rechtop , zo groot als ze zijn , en worden die ze mogen wezen , voluit en vrij.

Dat van gisteren bepaalt niet de dag van vandaag , gedane zaken nemen wél een keer, mijn missers helpen mij opnieuw te kiezen. Zo is de mens bedoeld. Zo is –ie in wezen. Vrij kind van God . En geen sterveling heeft het recht mij die eretitel te betwisten . Ikzelf ook niet !

Jan Dijkema

Website: www.raadvankerkenborne.nl E-mail: info@raadvankerkenborne.nl